

РЕШЕНИЕ

№ 868

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във вр. с чл. 30а, ал.3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия /ЗООРПСМ/.

Делото е образувано по жалба на Е. Д. С., чрез адв.С. К. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-VI-01-0001 от 16.11.2023 г., издадена от Началник Сектор “Охранителна полиция“ при Четвърто РУ – СДВР – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от 1 година. В жалбата се излагат аргументи защо се приема същата за незаконосъобразна и неправилна. Иска се отмяната и. В допълнение към жалбата се оспрова фактологията отразена в оспорената заповед и се аргументира допускането на съществени нарушения на административно производствените правила.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв.К., който излага аргументи за отмяна на оспорената ПАМ и прави искане за присъждане на разноските по делото.

Ответната страна се представлява в съдебно заседание от юрисконсулт И., която взема становище по делото, като иска потвърждаване на издадената ЗППАМ и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, след преценка на доказателствата по делото и становището на страните, както и след проверка за допустимостта и основателността на жалбата и за законосъобразността на оспорения административен акт, на основание чл. 168 ал. 1 от АПК и съобразно критериите по чл. 146 от АПК, счита жалбата за

процесуално допустима, подадена в срок, а разгледана по същество – за основателна. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 42 от ЗООРПСМ, принудителните административни мерки по чл.41 т. 1 от ЗООРПСМ се налагат със заповед на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице в случаите по чл. 30, ал. 1, т. 1 и с решение на съдия от съответния районен съд в случаите по чл. 30, ал. 1, т. 2 в съответното производство по глава четвърта, раздел II. Заповедта е издадена от компетентен за това орган – Началник Сектор “Охранителна полиция“ при Четвърто РУ – СДВР, като компетентността на издателя е установена от приложената по делото оправомощителна заповед №228з-87/03.02.2023 г. на ВПД Началник на 04 РУ при СДВР. Заемането на тази длъжност от издателя на оправомощителната заповед пък е доказано с Удостоверение на СДВР изх.№ 513р-125131/13.12.2023 г.

Волеизявлението за налагане на принудителна административно мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал. 1 от АПК и се издава по реда на гл. V, раздел II от АПК. Предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 41,т.1 от ЗООРПСМ – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от 1 година е осъществяването на противообществена проява по смисъла на чл.21 от ЗООРПСМ.

В оспорената заповед е приета следната фактическа обстановка, приета и в АУАН :

На 16.11.2023 г. около 16.30 часа жалбоподателят се намирал в [населено място], в района на [улица]и [улица]преди провеждане на футболна среща между националните отбори на Република България и У. на Н. стадион „В. Л.“, като се придвижвал към спортното съоръжение заедно с други фенове. При извършена проверка от полицейски служители, Е. С. предал с протокол за доброволно предаване един брой хладно оръжие – сгъваем метален нож с размер около 10 см /сгънат/. С оглед установеното на 16.11.2023 г. спрямо Е. Д. С. бил съставен АУАН за нарушение на чл.21, т.9, пр.1 от ЗООРПСМ от полицейски инспектор при 04 РУ СДВР. Е. С. с протокол за доброволно предаване предал на актосъставителя 1 бр. сгъваем нож, черен на цвят с приблизителни размери около 10 см без надпис.

На 16.11.2023 г. била издадена и процесната ЗППАМ, в която се сочели горепосочените фактически обстоятелства, както и че това представлява нарушение на чл.21, т.9, пр.1 от ЗООРПСМ, както и се сочело, че с действията си Е. С. е нарушил чл.21, т.7 и т.9, пр.7 от ЗООРПСМ.

Съставения АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и последната следва да съдържа фактическите обстоятелства на акта, по смисъла на чл. 59 ал. 2 т. 4 пр. 1 от АПК. Издадената заповед е на база съставения АУАН.

В хода на съдебното следствие разпитания свидетел Б. Н. сочи различно място на осъществяване на полицейската проверка от отразеното в АУАН и ЗППАМ – на [улица]и [улица], по-конкретно на [улица] пред намираща се там пицария.

Показанията на свидетеля Н. не са достатъчни, за да се приеме различно място на проверката, а и същите не са достатъчни, за да се приеме че носенето на хладно оръжие от Е. С. не представлява спортно хулиганство по смисъла на ЗООРПСМ. Ето защо същите не са от съществено значение за преценката дали Е. С. е осъществил административно нарушение или не.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, но е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила за неговото издаване.

Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл.168, ал.1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл.146 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от административен орган с териториална, времева и материална компетентност, доколкото компетентността на издателя е установена от приложената по делото оправомощителна заповед.

Процесната заповед отговаря на изискванията за форма. В нея са посочени установените факти, както и лицето спрямо което е приложена тази принудителна административна мярка. Съдът намира, че оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл.59, ал.2 от АПК, тъй като в текста ѝ фигурира позоваване на фактическото обстоятелство, съставляващо едновременно с това и възприетото от органа при произнасянето му материалноправно основание за прилагане на принудителната административна мярка.

При издаването на заповедта обаче са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Същата е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съставен от компетентен орган, при спазване на задължителните реквизити по съдържанието му. Липсват обаче доказателства относно спазването на процедурата за връчването на съставения АУАН. Същевременно в издадената ЗППАМ едни и същи факти са определени като различни административни нарушения – веднъж се сочи, че с действията си Е. С. е осъществил нарушение на чл.21, т.9, пр.1 от ЗООРПСМ, а по-надолу в оспорената заповед се сочи, че тези действия са нарушения по чл.21, т.7 и т.9, пр.7 от ЗООРПСМ.

Тези разминавания ограничават правото на защита на лицето спрямо което се прилага ПАМ, доколкото за същия не е ясно какво дава основание на издателя на заповедта да сочи различни административни нарушения, които приема за осъществени от лицето, спрямо което се издава тази ЗППАМ. Тези обстоятелства са от съществено значение за правото на защита. От друга страна същото е ограничено и с невръчването на копие от съставения АУАН на С., а законосъобразна ПАМ може да бъде приложена единствено, ако се основава на законосъобразно съставена АУАН. ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. По своята правна същност те са актове на държавно управление от категорията на индивидуалните административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност, както по отношение на издаването им, така и по отношение на изпълнението им. Спазването на изискванията за законност при издаване на акта е гаранция за законосъобразността на самата мярка. Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно; те трябва да са точно посочени в правната норма и да се прилагат по реда и начина, предвидени там; като издаването им трябва

да е в съответствие с целта на закона, по който са предвидени (по арг. от чл. 22 и чл. 23 от ЗАНН). Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване, доколкото визираните в хипотезиса им предпоставки са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ при липса на всички нормативноустановени за това условия.

С оглед на посоченото дотук, съдът счита че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и следва да се отмени като незаконосъобразна издадената ЗППАМ.

Предвид изхода на делото са основателни претенциите за присъждане на сторените разноски от жалбоподателя по делото, като видно от доказателствата по делото същите са в размер на 510 лева, от които 500 за адвокатско възнаграждение и 10 лева държавна такса. Ето защо ще следва СДВР да бъде осъдена да заплати тези разноски сторени от жалбоподателя.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Д. С., чрез адв.С. К. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-VI-01-0001 от 16.11.2023 г., издадена от Началник Сектор “Охранителна полиция“ при Четвърто РУ – СДВР – забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от 1 година.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Е. Д. С., ЕГН [ЕГН] сторените по делото разноски в размер на 510 лева.

Решението не е окончателно подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок.

СЪДИЯ: